

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๕ / ๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานธนานุเคราะห์ กรมพัฒนา
สังคมและสวัสดิการ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานธนานุเคราะห์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นพนักงานสำนักงานธนานุเคราะห์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทั่งการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหนังสือลง วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานธนานุเคราะห์ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

๒. บันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานธนานุเคราะห์มีหนังสือ ที่ พม ๕๒๐๑/๐๒๖๑ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์เปิดเผยเฉพาะบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการอื่นโดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้กระบวนการดำเนินการตามข้อระเบียบและกฎหมายยังไม่เสร็จสิ้นตามขั้นตอน จึงไม่สามารถจัดส่งรายงานการสอบสวนให้ได้ สำหรับบันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่น เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ จึงไม่สามารถจัดส่งให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานธนานุเคราะห์ กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานธนานุเคราะห์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ขณะที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

ได้อาศัยอำนาจหน้าที่ของตนปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่ไม่ควรได้ กล่าวคือ ทรัพย์สินจำนำในสถานธนาณูเคราะห์ได้สูญหายไป จำนวน ๒ รายการ คิดเป็นเงิน ๙๗๒,๙๘๔.๕๐ บาท โดยมีผู้ที่มีหน้าดูแล ๒ คน คือ พนักงานเก็บรักษาของสถานธนาณูเคราะห์ ๒ และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ช่วยพนักงานเก็บรักษาของสถานธนาณูเคราะห์ ๒ สำนักงานธนาณูเคราะห์ได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ต่อมาสำนักงานธนาณูเคราะห์ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๒ ลงโทษไล่อุทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงานสำนักงานธนาณูเคราะห์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานธนาณูเคราะห์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าว แต่สำนักงานธนาณูเคราะห์ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานธนาณูเคราะห์ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

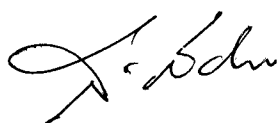
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานธนาณูเคราะห์ชี้แจงว่า ขณะนี้การดำเนินการทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และสำนักงานธนาณูเคราะห์มีคำสั่ง ที่ ๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๒ ไล่อุทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงานสำนักงานธนาณูเคราะห์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน และบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง ยกเว้นบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ เห็นว่า เมื่อการสอบสวนทางวินัยเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่และผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัย จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นชื่อผู้จำนำเพราะหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานธนาณูเคราะห์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

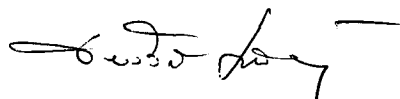

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์
โดยให้ปกปิดชื่อผู้จำหน่าย

หัวหน้าคณะที่ ๓

(รองศาสตราจารย์สมยศ เชื้อไทย)

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

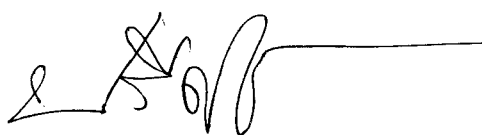

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

หมายเหตุ รองศาสตราจารย์วรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ
จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้ และลงนามในคำวินิจฉัย